

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

CRÒNICA

Jordi Panyella



Laura Borràs, “tot és una estafa”

No hi ha millor sedant, o millor reconfortant, que una plàcida vetllada en la nit rípollesa, escoltant música i poesia, davant l'escenari imponent de la portalada romànica del monestir. Aquesta és la recepta que va triar dissabte Laura Borràs per fugir de l'ambient polític de Barcelona i aparèixer en públic, i parlar-hi també, per primer cop després que dijous passat va rebre l'estocada política de la mesa del Parlament.

La plaça del monestir de Ripoll tenia dispostat un escenari pel qual van desfilar, en el transcurs de dues hores, músics, rapsodes, poetes, tots ells integrants del col·lectiu itinerant que omple els pobles d'aquest país de música i poesia per la llibertat. Es tracta d'un més dels col·lectius que, de manera periòdica, es mobilitzen per reclamar la fi de la repressió i, evidentment, la independència de Catalunya. El de dissabte es va organitzar com un acte de “suport, solidaritat i homenatge” a la presidenta suspesa, de qui el col·lectiu denuncia “la sistemàtica persecució i assetjament a què és sotmesa” i de la qual defensen “la seva dignitat” i li manifesten “tot l'afecte”.

És a dir, Laura Borràs jugava a casa. I no només per l'ambient de cultura, on es mou com peix dins l'aigua, sinó també per la manifesta simpatia envers la seva persona del centenar de ciutadans que van acudir a l'acte i que la van aplaudir i s'hi van fer fotografies de record. Entre els assistents destacava el vicepresident de l'Assemblea Nacional Catalana, Jordi Pesarrodona; l'alcalde de Ripoll i diputat, Jordi Munell, i el també diputat de



Laura Borràs amb els músics i poetes que van actuar dissabte al vespre davant del monestir de Ripoll ■ N.C.

Junts Francesc de Dalmaes.

I a Laura Borràs se la va veure distesa. “La professó va per dins”, apuntava un dels assistents entre el públic. Però quan va ser el moment de prendre la paraula, va quedar clar que a aquesta dona la política li ve de dins i la projecta cap enfora. Efectivament, quan les llargues actuacions es van haver acabat i va ser el torn de pujar a l'escenari i agafar el micròfon, la fins dijous presidenta del Parlament a tots els efectes no va desaprofitar l'ocasió per deixar clar quin és el seu estat d'ànim actual i quin capteniment té de cara al seu futur.

Borràs va arrencar recordant un acte similar al de Ripoll que es va fer fa uns anys a la Casa de Cultura de Girona en senyal de protesta contra la repressió. Va recor-

dar que en aquell moment “estàvem assedegats de justícia” i com estava convençuda que la paraula i la cultura “ens protegirien de la barbàrie”.

Per Borràs aquesta “barbàrie” encara és ben vigent, i en aquest punt va llançar un dard contra Esquerra, un dels partits que han votat per la seva suspensió, i l'opció de la taula de diàleg. “Aquesta barbàrie que vivim encara que alguns la vesteixin de falsa realitat, *reencontro i desjudicialización*.” I va reblar l'argument i la crítica a l'estratègia d'ERC afirmant que “res de tot això, tot és una estafa”.

Dirigint-se als que l'havien precedit dalt de l'escenari, la presidenta de Junts va celebrar que els músics i poetes per la llibertat “continuin defensant la flama de l'1 d'octubre” i en aquest punt va

explicar que “alguns que vam estar defensant els col·legis vam fer un pas endavant per també fer-ho des de la política institucional”. Borràs va comparar la seva actitud amb la d'aquells que “ara fan passos enrere” i es va rebel·lar contra aquesta actitud reafirmant la seva disposició a seguir en la primera línia de la política. “Els que fan passos enrere ens demanen que els que fem passos endavant facin passos al costat, i som aquí per dir que no farem passos al costat, que tots els passos seran endavant.”

Com que l'escenari des del qual parlava Borràs havia acollit un recital poètic, la presidenta suspesa va voler seguir el seu parlament filant el discurs a través de les paraules manllevades als poetes i que, a la vegada, li van servir per

seguir manifestant la seva posició política.

Va arrencar amb Verdaguer i un passatge del poema *Canigó* que exalta el monestir de Ripoll com a essència de la catalanitat, i acte seguit va llegir un aforisme de Joan Fuster que va ser una clara referència al que va passar dijous a la mesa del Parlament: “Quan algú s'erigeix en jutge del seu germà és perquè ja ha decidit condemnar-lo.”

Borràs ja va titllar de “jutges hipòcrites” dijous els membres de la mesa que el van suspendre, i és evident que se sent traïda pels diputats d'Esquerra i la CUP, a qui, sense dir-ho, va dedicar el següent vers que va llegir, d'Anna Akhmatova, paraules que parlen d'una “casa desbastada”, del “dolor de la meua vida”, dels “llavis falsos que em traïen” o de “la fredor mortal als ulls”, i tot això en un “món aspre i brutal” del qual “Déu no ens ha salvat”.

De les paraules de Borràs es despenya un evident desencís per la decisió política que l'ha apartat del Parlament però també, i així va acabar, un compromís de lluita infatigable. I per proclamar-ho va recórrer una vegada més als versos de Maya Angelou: “Em podeu degradar en la història amb mentides inquietants / tractar-me com si fos escòria, però jo com la pols m'acabo alçant / deixo enrere nits de pànic i terror, i m'alço, jo m'alço / m'espera una nit plena d'albada de llum i claror i jo m'alço / soc el somni i l'esperança de l'esclau, jo m'alço, jo m'alço, jo m'alço.” I amb paraules seves va acabar, “alcemos tots perquè ens volen agenollats.” ■

Nova topada entre ERC i l'univers de Junts

Redacció
BARCELONA

Nou episodi de desavinences públiques entre ERC i l'univers de Junts per Catalunya. Aquest cop els protagonistes són la secretària general dels republicans, Marta Rovira, i l'advocat dels principals líders de JxCat, Gonzalo Boye.

L'origen de la picabaralla són unes declaracions del lletrat a TV3, en relació amb la visita que Anna Gabriel va fer al Tribunal Suprem, en les quals deia que, de la mateixa manera que la cupaire, Rovira no té restringida la capacitat de moure's i sortir de Suïssa, on hi viu exiliada des de la tardor del 2017.

A Rovira no li han agradat aquestes paraules i ho ha expressat a través de Twitter acusant Boye de faltar a la veritat. “Em persegueixen des del primer dia pel delictes de rebel·lió. Només cal veure les ordres de detenció internacional. Ignorar això és banalitzar la repressió, i és profundament inhumà per la famí-

lia i l'entorn”, assegura Marta Rovira, que adjunta els documents corresponents per demostrar el que diu.

En una altra piulada, la líder republicana assegura que són els eurodiputats els que sí que es poden moure amb llibertat per la immunitat de què gaudeixen, i com que ella no ho és no ho pot fer. “Ens teniu al vostre costat perquè aquesta immunitat sigui respectada”, diu Rovira, que aclareix: “No és el meu cas, que no tinc immunitat, i per això visc exiliada fora de la UE.” ■



Marta Rovira fotografiada a la ciutat de Ginebra, on va fixar la seva residència en marxar de l'Estat espanyol ■ ACN / ARXIU

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Val d'Aran reivindica l'aranès com a llengua vehicular a l'ensenyament

■ La 28a Corsa d'Aran per sa Lengua demana no fer cap pas enrere ■ Tres marxes van sortir de Les, el Port de Vielha i Montgarri per acabar a Vielha

Redacció
VIELHA

La Val d'Aran va celebrar, ahir, la Corsa d'Aran per sa Lengua, que, en la 28a edició, va reivindicar l'ús de l'aranès com a llengua vehicular en l'ensenyament, que consideren amenaçat. Amb el lema "Cap pas endarrere, aranès lengua vehicular", els participants van fer tres marxes lúdiques, que van sortir a mig matí des de Les, el Port de Vielha i Montgarri en direcció a Vielha, on van passar tot el dia i on, a la tarda, es va tancar la jornada reivindicativa amb diversos parlaments i un concert del grup del Penedès Bandau.

La jornada popular va recuperar, ahir, el format habitual, després de dos anys de pandèmia, i com a novetat, l'acte central es va traslladar a la plaça d'Aran, on hi ha l'escultura d'André Ricard dedicada a la llengua aranesa.

La Corsa d'Aran per sa Lengua està organitzada per Lengua Viua, de la Fundació Privada deth Musèu Etnologic dera Val d'Aran, i té com a objectiu defensar la identitat aranesa i reivindicar l'ús de l'aranès. Es fa el darrer diumenge de juliol des de l'any 1993.

L'edició d'aquest any ha posat l'èmfasi a reivindicar la continuació de l'aranès com a llengua vehicular a l'escola, que des de la Val d'Aran es veu en perill arran de la situació creada per l'aprovació de la Llei 8/2022 sobre l'ús i l'aprenentatge de les llengües oficials en l'ensenyament, aprovada per unanimitat al Parlament i que pretén blindar el català a l'escola davant la sentència del 25%. Tot i que des del govern afirmen que aquesta llei que l'aranès manté el caràcter de llengua vehicular de l'ensenyament, des del Con-



Inici d'una de les marxes que va acabar a Vielha, a la plaça d'Aran ■ ACN

Malestar per la llei que blindava el català

La Llei 8/2022 del 9 de juny, aprovada al Parlament i que ha de blindar el català a l'escola davant de la sentència del 25% de castellà, no agrada a la Val d'Aran. El punt que genera més fricció és l'apartat del text que reconeix l'aranès com a llengua oficial però n'elimina el caràcter de "vehicular i d'aprenentatge" després de 38 anys, substituint-lo per "llengua d'ús curricular i educatiu habitual". Fins ara, l'aranès és la llengua vehicular a l'escola, fet que ha estat clau en la normalització i conservació de la llengua pròpia. El projecte lingüístic dels centres permet que els alumnes acabin l'escolarització obligatòria amb el domini de cinc llengües: les tres oficials a l'Aran (aranès, català i castellà) i dues d'estrangeres (francès i anglès).

La xifra

38

anys fa que la llei deia que l'aranès és llengua vehicular i d'aprenentatge i no d'ús curricular i educatiu habitual.

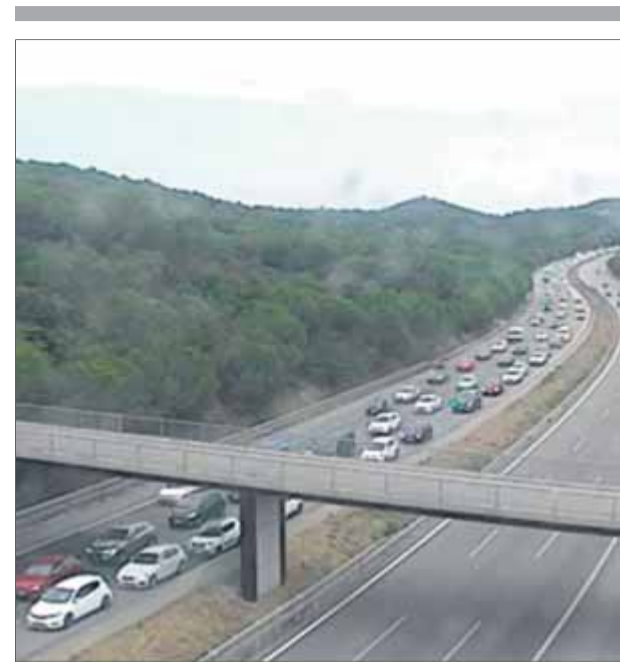
selh Generau d'Aran no ho veuen així i demanen que es modifiqui la llei perquè "la vehicularitat quedi explícita", va explicar, ahir, la consellera de Coneixement d'Aran, Angelina Cases.

En aquest sentit, la presidenta de Lengua Viua, Imma Caubet, va destacar que la cursa d'enguany és "més reivindicativa que mai", ja que, va recordar, "els infants que no aprenen aranès a casa l'aprenen a l'escola i si aquesta llengua deixa de ser vehicular als centres educatius, el seu futur quedarà compromès".

"La llengua és un tresor importantíssim que cal conservar", va assegurar.

La presidenta de la Fundació Privada deth Musèu Etnologic dera Val d'Aran, Rosa Maria Salgueiro, va recordar la importància de reivindicar la llengua tot recordant que l'ús social de l'aranès perd força als carrers per la influència del castellà.

Entre les persones que van participar en la cursa, una mestra, Rosa Maria Aragonès, que va considerar que aquest any era més important de participar-hi que mai. "La llengua no s'ha de perdre. No ens l'han de treure de les escoles, perquè l'escola és un mitjà de conservació de la cultura", va afirmar. Un altre participant, veí de Les, Joan Carabias, va explicar que participa en la cursa "per tradició" i perquè és una manera de reivindicar i defensar la llengua i la identitat pròpies de la Val d'Aran. ■



Les cues a l'autopista AP-7 les va causar un accident a l'altura del municipi de Fogars de Montclús ■ EPA

Un accident i la pluja compliquen l'operació tornada de juliol

■ Cues de fins a nou quilòmetres a l'AP-7 al Montseny ■ L'aigua que va caure al Berguedà va dificultar el trànsit a la C-16

J. Panyella
BARCELONA

A casa, i a punt per tornar avui a la feina, després d'una operació tornada que ahir es va desenvolupar amb poques complicacions, i amb cues en punts de la xarxa viària per l'acció d'un accident i una pluja molt intensa caiguda a mitja tarda que va obligar Protecció Civil a activar el pla Inuncat.

Un accident a Fogars, en els carrils direcció Barcelona de l'AP-7, va arribar a provocar una retenció de nou quilòmetres. A la mateixa via, a la Roca, tot i no haver-hi el peatge, s'hi va formar una cua de set quilòmetres de llarg.

Al Montseny, hi va ploure, però on va descarregar amb més força va ser al Berguedà i al Bages, a l'eix de la C-16, i això va fer que aquesta via que comunica el Pirineu amb Barcelona tingués tres punts de retenció en sentit sud.

Els que tornaven de les platges del nord, per la C-31, des de Santa Cristina d'Aro, i la C-32, a Mataró, es van trobar retencions de sis i cinc quilòmetres, respectivament. Per tornar de Sitges es van fer cues de tres quilòmetres.

El problema més greu a la xarxa viària del país es va produir, però, al matí, amb cues de 14,5 quilòmetres a l'AP-7 a Gelida i en sentit Tarragona. ■

Continua la sagnia de motoristes

Un altre motorista ha mort aquest cap de setmana a Barcelona. S'eleva així l'accidentalitat entre aquest segment de població, que preocupa molt les autoritats locals de trànsit. En el sinistre d'ahir va morir un home de 50 anys en un accident ocorregut quan passaven vuit minuts de les tres de la matinalda. Ahir es desconeixien en-

cara les causes del sinistre. Amb aquesta mort, ja són quinze les persones que han perdut la vida als carrers de Barcelona en accidents de trànsit, i la gran majoria, dotze, eren motoristes. Les altres víctimes són dos vianants i el conductor d'un vehicle. A la resta del país, aquest cap de setmana s'ha produït una mort per atropellament.